

Mua chồng

Bữa nọ tôi đi dự đám giỗ lớn của gia đình, gặp lại chú em họ lâu ngày không gặp. Hỏi thăm, chú em nói:

- *Em dạo này sống lắm anh! Em mới có người mua làm chồng!*

Tôi trợn mắt:

- *Mày vợ con đùm đẽ! Ai còn mua mày làm chồng?*

Chú em họ cười:

- *Thật mà! Đã lắm anh à! Để em kể anh nghe!*

Tôi nhìn lại tên em họ. Cửa đáng tội! Hắn trông khá đẹp trai, lại đô con. Chắc tập tành dữ lắm, ngực nở, bắp thịt tay nổi cuồn cuộn. Mấy bà sồn sồn có thể mua về làm chồng được lắm! Hắn bắt đầu kể:

- Em đi làm cho một công ty của cặp vợ chồng người Việt ở đây. Họ làm ăn giỏi lắm. Nhất là bà vợ. Gần như mọi việc là do bà ta lo liệu hết. Chồng già hơn vợ nhiều, làm phất phơ lấy tiếng, cho khỏi nhàn rỗi. Rồi một ngày ông này lăn cổ ra chết. Chết lúc nửa đêm trong nhà. Nghe xăm xì là do chứng thương mả phong! Em không biết rõ. Nhưng cũng có thể đúng lắm!

Vì bà vợ hết xây. Trông sexy khỏi nói. Mắt lá rằm, môi cong tớn, má lúc nào cũng đỏ hồng hồng, dù không son phấn gì. Quần áo mặc trông khiêu khích không tả được. Nhất là mùa hè, bà ta mặc quần jean lủng lỗ lung tung, hay short ngắn, hở rốn sâu hoắm hoắm, áo cũn cợn mòng dính. Có nghĩa gọi tình vô cùng. Nên

ông chồng chết sớm bất đắc kỳ tử cũng phải!

Bà ta để tang ông chồng đúng 6 tháng. Rồi làm việc lại như thường, ăn mặc cũng đẹp hết đồ đen, trở lại màu sắc rực rỡ, tươi hơn hẳn như mọi khi. Đời ai nấy sống! Ai chết trước thì đi trước. Người ở lại tiếp tục hưởng đời chứ! Buồn rầu mà làm chi!

Em làm manager cho bà chủ, trông coi hơn cả chục tên Mẽ làm việc ở đây. Bà chủ khen em làm việc giỏi, tăng lương cho em. Nhưng em biết bà ta bắt đầu chú ý đến em. Chồng chết hơn sáu tháng rồi, phải thiếu thốn ái tình ghê lắm! Bà ta cứ lẩn quẩn chỗ em làm, đứng ngắm nghía rồi tìm cách đụng chạm. Khen em người nở nang, tay cứng như sắt nguội thế kia, chắc tập tạ mỗi ngày! Rồi bà ta giả vờ trượt chân ngã, để em phải ôm lấy, ngực bà ta cứ dán sát vào em, không chịu nhả!

Rồi một ngày, bà ta nói em dẫn vợ em đến văn phòng vào buổi chiều, khi tất cả mọi người đã ra về. Bà chủ khóa trái cửa để không ai quấy rầy, tắt hết điện thoại để không ai gọi. Mời vợ chồng em ngồi và bắt đầu vào đề ngay. Nói với vợ em:

- *Tôi muốn mua chồng của chị!*

Chúng em sững sờ. Không nói được câu nào. Nhưng bà ta bồi thêm ngay:

- *Tôi mua lại anh, giá 4000 đô la một tháng! Chị yên trí, tôi chỉ cần anh cho weekend thôi, thứ sáu, thứ*

bảy, chủ nhật. Rồi anh về với chị ngày thường trong tuần. Chiều thứ sáu anh làm việc xong là về với tôi qua weekend. Một năm tôi cần anh cho suốt một tháng để đi du lịch.

Em liếc mắt nhìn vợ em. Vẻ ngạc nhiên đã biến mất. Những chỗ cho những tính toán. Ốc đang làm việc dữ dội, những tia điện trong não đang xẹt lửa tứ tung, làm việc cấp bách! Anh tính, lương em không bao nhiêu, chỉ đủ ăn. Bà đưa con phải nuôi, tốn kém. Thăng lớn đã 17, sắp vào đại học, bao nhiêu thứ tiền. Vợ em làm nail kiếm thêm chút dính vào những ngày cuối tuần, cũng không bù thêm được bao nhiêu. Mỗi tháng được bà chủ trả 4000 mà chỉ mua chồng mình hai ngày rưỡi vào weekend, cũng là ngày vợ em đi làm nail, đâu cần đến chồng làm gì. Bán quách kiếm thêm chút nào hay chút này!

Hai người bắt đầu trả giá. Vợ em lên tiếng:

- *Tôi bằng lòng. Nhưng 6000 mới được. Anh ấy khỏe mạnh, được việc lắm!*

- 4500

- 5500

- 5000. *Giá chót! Take it or leave it!*

Vợ em gật đầu. Hai người đứng lên, bắt tay nhau. Bà chủ lôi ra một tờ giấy đánh máy sẵn.

- *Giao kèo tôi đã soạn sẵn đây. Anh và chị xem qua rồi ký vào đây. Cái gì cũng cần*

Mua chồng

*giấy tờ, để sau này khỏi ai lời
thôi với ai. Chị đồng ý chứ!*

Không ai hỏi ý kiến của em lấy nữa đâu! Em ghen ngào. Thấy thân phận mình như một chú heo nọc, đem rao bán. Còn bày đặt làm giấy tờ giao kèo, bắt cả chú heo nọc này ký tên vào. Nhưng dù sao cũng an ủi phần nào. Vì thấy mình được giá quá. Những 5000 đô la cho một tháng. Hơn cả lương kỹ sư bằng cấp đại học lớn nhất ở đây!

Thế là vợ em đem em đi bán, ở đợ! Tối thứ sáu em về nhà bà chủ, khu sang trọng, mắc tiền. Ông chồng quá cố của bà chủ cùng tâm vóc với em nên bao nhiêu quần áo lịch sự, đẹp, thời trang, em bận vừa như in. Chiếc xe Porsche của ông, em lái thấy mình bảnh chọe quá! Tối đi ăn nhà hàng 5 sao, bồi kính cẩn hầu, ăn bữa ăn 7 courses. Rồi đi nghe nhạc, nhảy đầm. Chủ nhật em và bà chủ lái chiếc truck kéo chiếc tàu ra biển deep sea fishing. Có tuần em và bà chủ ra căn chòi bằng gỗ ông chủ quá cố cho xây trong rừng gần đây, sống cảnh thiên nhiên, rồi vác súng đi săn nai. Đời sống thần tiên lắm anh ạ! Mùa hè vừa rồi, em và bà chủ đi Âu Châu, Paris, London, Rome, Venice, Vienna....Đời còn gì sướng hơn nữa đâu anh ơi!

Tôi nhìn lại chú em họ. Thăng này được đời hậu đãi quá! Nhưng cũng phải nhờ phúc đức ông bà để lại cả. Giòng họ nhà tôi nghe kể lại

có địa lý phong thủy vượng lắm. Nên chú em họ mới được sướng như vậy! Đời có số cả! Quả đúng như vậy thật!